

vem mestu. Zreže ali zdrobi pa se, da donša več hasna, da več vrže. Ako bi se cela živini podajala, ne bi je mogla prežvečiti — pustila bi jo v jasliah. Prerezana na kratke kosce pa se zmeša toliko bolj in lažje z ostalo snovjo. Ta zmes mnogokrat ovaruje živino notranjih boleznij, katere povzročuje prenaplo požiranje klaje, n. pr. ovsy, sekancev, prge itd. Take stvari se namreč ne dajo lahko prežvečiti, ker so drobne ali polzke, a s slamo vred živini več hasnijo. Nič manjega pomena za polaganje (posebno molzne živine) je nadalje poparjena rezanica, ki se najprimerneje v škafo polaga. Konečno naj se še omeni dobiček, ki se s polaganjem rezi pridobi, namreč ta, da se taka klaja ne trosi po tleh okoli jasliah, kakor če pustiš seno in slamo celo, kakor je. Letine so le pregostokrat slabe, kar se klaje tiče in ob takih prilikah pride jako prav, če nadomestuje zrezana slama, malo s senom pomešana, vso klajo.

Sicer pa se sme in more slama ravno tako tudi cela rabiti, če nima gospodar nobenega gori navedenih slučajev prirokah. S tem prihrani si precej truda in časa, ob enem prisili žival, da živež va-se jemlje, dobro prežvekuje in prebavi, kar je tudi nekaj.

Vprašanje pa se nam vsili, kako naj se slama prirezuje, da ni ne predolga ne prekratka. V obče je priporočiti, da se za konje prav na kratko zreže, česar za goved ni treba. Če kdo vtegne na tanko paziti na dolžino posameznih klinčkov, temu se celo v številkah pokaže, kako dolgo naj pušča slamo. Za konje naj rezanica ne meri več kot poldrugi centimeter, ako je slama trda, ali pa poltretji centimeter, če je mehka n. pr. ječmenova. Pa poreče ta ali oni, kratko rezano zobljejo konji lažje in rajši. Na videz je to res, a notranjemu konju koristi le ono, kar je počasi va-se vzel, dobro prebavil. Le to spolnjuje svojo nalogo v truplu, kar prehitro požre in ne vtegne do dobrega prežvečiti, nima nobenega hasna, skoraj nespremenjeno gre zopet iz živali.

Pa kakor povsod, tako je tudi pri tej reči zelo nespametno, ako se slama prav na drobno zreže. Predrobna je in žival je ne vtegne dovolj med zobmi obdelati in kakor je potrebno, s svojo slino zmešati. Tako skoči, bi rekel, v želodec ne pomešana s snovmi, katere so neobhodno potrebne, da kaj izda. Dosti tečnejša je klaja in dalje se pozna, ako je dobro prežvečena, s slino premešana in prebavljena, kakor pa prenaplo povžita, ki je skoraj brez pomena.

Veliko več je po tem takem treba drobno rezane, kakor primerno dolge slame in ob enem mešanice, da se žival nasiti. Primerno zelo mali želodec konjev napolni se s takim drobižem prehitro, in ne samo to, ampak on se tudi prenapolni in živež, ki je komaj v želodec prišel, se mora že umakniti novemu. Lahko razumevno je, da na ta način nastanejo celo najhujše notranje bolezni. Predrobno že zato ni pametno drobiti slame, ker je preveč dela in sitnostij, da ni preveč nepravilno zrezana.

(Konec prih.)

Mlada detelja je skoraj vsako leto v nevarnosti, da bi jo vzel mraz zimski ali posušili hudi vetrovi s pomladi. Da bi se tem v okom prišlo, poskušalo se je že marsikaj. Pokrila se je taka detelja z gnojem, bodičevjem, krompirjevko, ali s kako zmesjo te ali one tvarine. Največkrat ovarovala se je s takim pokrivanjem pred mrazom. Poskušnje pa so pokazale, da nadomestuje vse druge snovi — slama. Ni je treba na debelo, tudi na tenko po detelji razgrnjena odvrča od mladih rastlin prehudo zimo. Spomladi naj se pusti na njivi, kajti ni še minila nevarnost za deteljo. Pridejo ostri, suhi vetrovi spomladni, ki neredkokrat povzročijo, da mlade rastline usahnejo, se posušijo. Izvrstno sredstvo proti temu je zopet slama.

Zoper plevel.

Nekaj pleveli se nikakor ne da spraviti iz njive, če še toliko pleješ ali se tako temeljito žito snažiš. Jako lahek pa je način, se teh nepotrebnih in škodljivih prijedcev odkrižati. Druga pa, če je mogoče, se tega sredstva poslužiti. Kar ne utegne slehernemu ugajati, je to, da se njiva dalje časa živini prepusti, da se dobro popase. Kjer je dosti polja v roki jednega gospodarja, ni mu težko to storiti. Dve ali k večjemu tri leta pokosi, kar na njivi zrasede ali pa pusti, da živina v živo vse popase. Na ta način se celo pirnica spravi, osat, katerega drugači zastonj piplejš, ne more se več ustavljati, grintovec in vsi njegovi pajdaši morajo se ločiti od toli priljubljenega rojstnega kraja, zmanjka vsega tega in njiva je čista. Ni težko, si tako osnaženo njivo tudi nadalje ohraniti čisto, če se le pazi, da ne pride med semenom ali v gnoju plevel zopet v zemljo.

Sejmovi. Dne 24. novembra pri Sv. Marjeti ob Pesnici. Dne 25. novembra v Ločah in na Ptuju. Dne 30. novembra v Celju, v Rogatcu, na Bizeljskem, pri Sv. Andreju v Slov. Goricah, v Svičini in v Veržeju.

Dopisi.

Iz Ptuja. (Blagoslovljenje cerkve.) Dne 29. oktobra je bil za faro Sv. Petra in Pavla čč. oo. minoritov v Ptuji zares Gospodov dan, dan veselja. Lično obnovljena farna cerkev se je imela blagosloviti. Sami premil. knezoškof so bili obljubili, da pridejo k nam toda vsled bolezni niso mogli priti. Svete obrede so torej opravili po škofovem nalogu preč. gospod dekan in inful. prošt Ptujski z obilno asistencijo. Sledila je tiha sv. maša. Po maši stopijo mil. g. prošt na leco in v prelepem, poljudnem govoru razložé pomen cerkve, hiše božje, pa naše dolžnosti do cerkve. Da prečastitemu govorniku beseda vedno gladko teče, da vsled temeljito preišljene, izbrane vsebine poslušalca zanima, to vemo vsi, ki smo kedaj slišali tega priljubljenega pridigarja. Ali čudili smo se v veliki cerkvi močnemu, krepkemu glasu skoro 70letnega gospoda in navdajala nas je sladka nada, da bodo še dokaj let zdravi in krepki oznanjevali besedo božjo. Bog daj! Veleč. gosp. gvardijan oo. minoritov imeli so veliko slovesno sv. mašo, pri kateri so, kakor že preje pri tihi, izborni peli gg. učitelji in nekateri drugi gospodje pod vodstvom vrliga in obče priljubljenega pevovodje g. Zupančiča. Na orgljah je umno preludiral nadopolni učitelj, mladi g. Serajnik. Lepo umetno petje in orgljanje nas je radostno presenetilo. Poslušajočim olikanih pevcev ubrane glasove in gledajočim to lepo ponovljeno cerkev vrivala se nam je misel: ne bi-li bolj služilo časti božji in pravi pobožnosti vernega ljudstva, da se v prenovljeni minoritski cerkvi Sv. Petra in Pavla k orgljam vsede še tudi organist, ki hoče in ume vspodobno, cerkveno-dostojno peti in orgljati. Na radost svojo smo slišali, da čč. oo. minoritje zares mislijo na to. Hvaležen jim bode vsak prijatelj dostojnega, lepega, pravilnega cerkvenega petja in glasbe. K sklepu svojega poročila bi po Slomšekovo rekel: Petje pa, če pravo ni, je boljše, da ga ni!

Iz Ljutomera. (Naše šolsko poslopje) se je dne 12. novembra slovesno blagoslovilo, kakor ste bili naznanili. Ta poslopje je največje v našem trgu in stoji na majhnem griču, raz kateri se vidi celo Mursko polje in še dalje v Medjimurje. Pri tleh so štiri sobe za deklisko šolo, v prvem nastropju pa za dečke in na severni strani je soba za telovadbo in za stanovanje učiteljev. Stalo nas je to poslopje čez 50.000 gold. Sytli

cesar so darovali 4000 glđ. in zato nosi naša šola ime Njih Veličanstva. Po poznem sv. opravi so nam vlč. g. dekan vse poslopje blagoslovil ter so v kratkih besedah povedali, čemu da se šola blagoslavlja, g. A. Šlamberger, c. kr. notar v Ljutomeru, pa je v dolžjem govoru razložil potem zgodovino te šole in g. J. Raner, c. kr. okr. nadzornik v Ptuj, je otroke in stariše nagovoril, razlagajoč jim pomen šole. Iz Gradca je prišel k slovesnosti Avgust pl. Taubenberg kot zastopnik c. kr. namestnije in je izrekel v krepkih besedah željo, naj tudi ta šola dela za omiko in nravno kršč. življenje. G. nadučitelj Robič ga je zahvalil in dva otroka izpregovorila sta zahvalo starišem in učiteljem, peveci slov. čitalnice pa so zapeli »Avstrija«. Na to se je slovesnost končala. V tem, ko so si gospodje ogledovali šolsko poslopje, dobili so otroci kruha, sira in mesa, naj bi jim ostal dan blagoslovljenja v dobrem spominu. Stariši pa želimo, da se naši otroci v tem posloju res učé npravno živeti in naučé koristnih rečij za svoje vsakdanje življenje.

Iz Čadrama. (Dva čudaka.) Kakor ste že kratko poročali, je 5. t. m. naše kmetovalsko društvo »Sloga« imelo občni zbor in je povabilo g. potovalnega učitelja Jan. Belé, naj bi o trtoreji ali drugi kmetom potrebni vedi govoril. Nam je pa res kmetovalsko društvo potrebno in želeti je, da bi se polagoma vsi gospodarji Oplotniške in Okoške občine v tistem nahajali in raznih učenostij si pridobivali, kako da se vinogradi, sadonosniki in travniki umetno in plodonosno obdelovati morajo, da bo kmetovalcu obilnega dobička od njih pričakovati. Mi že v ravnini živimo in nimamo velikih gozdov, iz katerih bi zamogli v silo mnogo lesa prodati, ker večina naših kmetovalcev ima komaj za silo v domačem logu drv in stelje, drugi si morajo že oboje kupovati. Samo graščina kneza Hugo Windisch-Grätza ima v Portovcu gozd, ki meri 200 oralov. Drugi smo v zadnjih letih dobivali potrebnega denarja iz sadja, vinskega mošta in prodane živine in misliti bi morali, da vsaki kmetovalec pri nas vse prazne in za sadje ugodne prostore modro zasajuje in drevje skrbno trebi in gnoji, da vinograd svoj po navodu učenih vinorejcev z dobrimi trtami oskrbuje, ga pravilno dela in vsaj dvakrat v letu škropi in si tudi po mogočnosti brajd napravlja, iz katerih se je v zadnjih letih še največ grozdja pridelalo, kakor tudi skrbi za svoje travnike z gnojenjem in napajanjem z vodo. Skrbni opazovalec in popotnik, ki hodi po naših krajih, pa bo zapazil, da temu ni tako, ampak da razni sadonosniki so še v pušči puščeni, vinogradi so še zanemarjeni in je veliko kmetovalcev, ki trdijo, da se božjim napravam nasproti ravna, ako se vinogradi škropijo in bo že Bog za to skrbel, kakor do zdaj in takih tudi očevidni dokazi ne prepričajo, če ravno imajo s tem veliko zgubo. Tukaj je prihišni gospodar, ki ima do zdaj le nekoliko nad oral velik sadonosnik in je letos dobil 18 polovnjakov sliv, sedem polovnjakov sadnega mošta, brajde so mu dale osem polovnjakov vina, med tem ko dva vinograda le samo sedem. Velik dobrotnik našega kmeta je tedaj vsak, ki si ga prizadeva k enakemu blagostanju pripeljati. In ta namen ima naša »Sloga«; vendar ona je velik trn v peti naših narodnih nasprotnikov v Oplotnici zato, ker se bojijo, da bi kmetje po tem društvu se zbrihtali in bi za naprej ne bili več podlaga tujčevi peti. Oni so tedaj hoteli zabraniti zborovanje 5. t. m. v šoli, češ, da to bi se bilo moralo prej županstvu naznaniti itd. Prišla sta tedaj iz Oplotnice dva poslanca gg. A. Balant in Jožef Kos naznanjat, da šola ni za take shode. In da prvi mož tako dela, se ni čuditi, ker je v Konjskem tgu tako izrejen bil; da pa J. Kos vedno v slovensko skledo pluva, to je zavoljo tega nerazumljivo, ker je

njegova zibela tekla vrh Pohorja, v Kotu in njegova mati Jozefa, roj. Bodlej ni gotovo le ene besede pravilno nemški znala. On se je pa v vojaki nemški prvič lomiti naučil, bil tam c. kr. prostak in ni morebiti avanziral do generala ali še ne do korporala in je bil do leta 1869 graščinski pismonoša, zdaj pa hoče biti strahonja cele občine in drugi naj bi bili njegovi pokorni slugi. To bomo sicer radi storili, ako bo ta mož pokazal dovolj modrosti, dokler pa on tudi njemu potrebnih naukov sam ne posluša in vsemu slovenskemu, tudi »Slogi« nasprotuje, sam sebe smeši in nam ne sme zameriti, da če se je tudi sam krstil črnega kosa, slabo pesem poje.

Od Sv. Martina na Paki. (Pojasnilo.) Poročilo o izletu Braslovškega pevskega društva ni bilo po vsem resnično. Oni poredni fanti niso bili domačini, ampak Braslovški farani sami, namreč Letušani. Prišli so ravno tisti čas iz Letuša, kakor pevci iz Braslovč. Ker drugod niso mogli pričeti tepeža, podajo se na veselico, napravijo ravs in kavs in pretepejo nekega domačina. Zvečer hočejo v županovo gostilno, ki jo je pa pred takimi gosti zaprl. Na to čakajo na sosedovem vrtu za njegovo hišo. Župan je hotel toraj ravno to zaprečiti, kar se mu je po krivici spodtikalo. Ali je bil kak domačin zraven, se ne ve. Kedar tedaj zopet na Pako pridete, pustite svoje poredneže doma, katerim tudi mi iz srca privoščimo: poboljšanje.

Z Murskega polja. (Letina.) Po našem okraju se je bila letos precej dobra bratva, če prav je še zadnji dan toča grozdje pomandrala, pa so še si ljudje vse hitro pospravili, da ni bilo preveliko kvara. Mošt se je prodaval od 20 do 31 kr. in dosti je bilo kupcev. Gorice so lepe, ker se je skoraj brez izjeme vse škropilo. Sadja je bilo po polju in po goricah srednje. Enako je tudi s poljskimi pridelki, srednje pri vsem. Pri govedu je cena slaba, pri svinjah dobra, za zrnje se pa malo poprašuje in je slaba cena. Za živino se je kazalo, da bo slabo s polago, pa je bilo dosti tikey in repe; to pa tudi namesto sena in slame dosti zaleže. Tudi tikvovega olja bo, katerega tukaj vsaki posestnik rad dosti pridelal.

Iz Savinjske doline. (Vreme, napisi.) Kakor vas, tako tudi nas muči sedanje vreme. Za naše kmete pa je še to vreme tem neprijetniše, ker ne morejo dobiti listja za steljo. Prej ni bilo listja, sedaj bi listja sicer bilo, ali spraviti si ga ne moremo. Nastiljati moramo torej slamo in vendar 'bi nam le-ta kaj dobro služila za krmo živine, ker smo je le malo dobili. — Kar je vaš dopisnik omenil v zadnjem listu o nemškutarjih v Celji, to vsi podpišemo; res je, da smo sami krivi, če nas oni tako prezirajo, čemú pa hodimo k njim? Čemu jim nosimo denar, saj imamo domače trgovce, pri katerih dobimo isto blago in tudi ne za višjo ceno, kakor pri nemškutarjih. — Nemški napisi na naši železnici nas jezijo, ali sedaj jih ne moremo predrugačiti; smo bili pač preveč zaupljivi, kedar se je snovala železnica! Naš slov. pivar v Zalcu ne zasluži graje zavoljo napisov, ki so v njegovi pivarni, kajti finančni urad jih tirja. Njemu pa niso po volji. Mogoče bode, da se odpravijo tako, da se ravno ni urad naprosi, naj jih zameni s slovenskimi in če je še treba, tudi poleg nemških. Tako bi bilo pametno in je pričakovati, da se izgodi takó in tedaj bode tudi te napake v naši dolini konec. Škoda, da še imamo enacih več. O njih pa morebiti drugo pot.

Od Brezna pri Dravi. (Zahvala.) V Dravski dolini je cerkva ljube Device Marije, nje v nebovzetju posvečena. Cerква, posebno cerkveni stolp, kateri je bil leta 1833 v mecesnovimi deskami pokrit, je bil nove strehe, poprave, in beljenja potreben. Zato so naš častivredni gospod župnik poklicali farmane in se za

voljo tega z njimi pogovorili. Farmani so gospoda župnika prosili, da bi to delo kmalu začeli. Gospod župnik so okrajno glavarstvo prosili za komisijo, in potem se je ta cerkvena poprava začela. Cerkev je od znotraj in zunaj popravljena, tudi cerkveni stolp ima novo streho, vse je v lepem redu. Dne 22. oktobra je bilo blagoslovljeno od častivrednega gospoda župnika Jurija Žmave in novo pozlačena zvezda gori potegnjena. Zvezda je velika in ima napis Marije, farne varuhinje in je v zezdi letna številka 1669, v cerkvi na oboku je številka 1776; kaj te številke pomenijo, nam ni znano, ko cerkvene kronike imamo. Precej truda in skrbi so imeli gospod župnik in gosp. Rihard Sonns; precej bo denarja stalo; mala je župnija, pa v imenu božjem, in s pomočjo naših dobrotnikov bo se vse plačalo. Hvala gospodu župniku in vsem, ki so k temu pomagali, hvala farmanom, da niso tej popravi nasprotovali. Želimo pa s pomočjo naših dobrotnikov še več novega cerkvi pripraviti. Bog plačaj vsem dobrotnikom naše farne cerkve! — Cerkevna ključarja.

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Dunaj. Dnes se torej snide na novo drž. zbor in predstavi se mu novo ministerstvo ter razvije načrt za svoje delovanje. Kako bode in kako dolgo bode to njegovo delovanje, kdo bi to vedel! — Zoper koalicijo treh večjih strank v drž. zboru se piše veliko in zadovoljnih je z njo le malo ljudi, najbolj še ugaja liberalcem, najmanj pa konservativcem in slovanskim ljudstvom. Kakor pa so sedaj naše razmere, kaže nam še najbolje, da počakamo na delovanje nove vlade; nismo torej ne za njo, pa tudi še ne zoper njo.

Češko. Mladočeška stranka ima sedaj že tudi v Pragi precej moči in ni več župan Staročeh dr. Šole, ampak nek Gregor, ki ugaja obema strankami. Ne bode torej več dolgo, da pride tudi v Pragi mladočeška stranka na vrh in tedaj izgine staročeska stranka iz sveta. Ali bode za češko ljudstvo bolje tedaj? Mi mu želimo, toda upanja ni za to veliko, kajti mladočeška stranka se ne obnaša tako, da se prikupi višjim krogom na Dunaju, in dokler tega ni, bodo Nemci zmerom na boljšem.

Štajarsko. Grof Aleksander Hartenau, svoje dni knez bolgarski, poslej pa general v naši vojski, je v soboto umrl in v ponedeljek so ga pokopali v Gradcu v veliko slovesnostjo. Dva ministra in troje drž. poslancev je bilo iz Bolgarije pri pogrebu. — Koga pokliče vlada za staj. dež. glavarja na mesto grofa Wurmbbrand? Največ upanja ima neki grof Edm. Attems za to, tedaj mož, ki nima pri slov. ljudstvu nič zaupanja, ali kdo tudi v Gradeu praša za naše želje!

Koroško. Dne 5. novembra je imelo katol.-politično društvo sijajen shod v Št. Jakobu v Rožni dolini. Liberalcem je to tako zamrzelo, da so pisali o »velikem pretepu« in ga zapisali kar na rovaš katol.-polit. društva. Ni nam treba izreči, da je to gola laž, ki se je rodila iz slepe jeze nemškutarjev. — Cesta v Humberskem klancu požre občinam do 90.000 fl. in vendar je baron Mac Newin, c. kr. okr. glavar v Celovcu, pri — pravil občine, da so postavile dež. predsedniku, baron Schmid-Zabierowu še spomenik za njo. Čemu je tako potrata!

Kranjsko. Deželni predsednik, baron Hein je bil te dni na Dunaju in je poročal vladi o razmerah na Kranjskem. Kakor barona poznamo, njegovo poročilo

ni bilo ugodno, ali žal, da je bilo resnično, kajti vedni preprič med slov. strankama ne more slov. ljudstvu biti v korist, pač pa mu je in bode slej ali prej v največjo škodo. — V Novem mestu dobijo mestno hranilnico in je želeli, da se je oklene slov. ljudstvo ter pusti »kranjsko hranilnico« v Ljubljani na miru. Le-ta je v rokah nemškutarjev, pa je sila bogata in podpira iz večine le »nemška društva«.

Primorsko. Po c. kr. sodnijah se ne morejo odločiti za slov. dopisovanje, ampak slov. stranke dobijo vselej le pisma laška ali nemška, slovenska pa so bela vrana. Pritožbe zoper to pa ne izdajo in ljudstvo jih sedaj že tudi opušča, ker vidi, da so brez uspeha. To je žalostno, pa resnično! — V Trstu sedaj povprašuje mestni uradnik une slov. stariše, ki so podpisali prošnjo za slov. šolo, so-li jo v resnici podpisali. Najbrž sili vlada na to, da mesto prošnji ustreže, ali mestni zastop išče sredstva, da se iz te sile izmuzne, ne da napravi slov. šolo. No slov. stariši mu ne dajo tega sredstva v roke ter vsi radi potrdijo svoj podpis na največjo nevoljo uradnika.

Hrvaško. Ban Khuen-Héderváry spolni v decembru svoje deseto leto, kar stoji v tej službi. »Narodna stranka« mu pripravlja zato neko slovesnost in nje se naj vdeleži hrv. ljudstvo s tem, da pošlje svoje zastopnike k njej! — V Slavoniji je veliko nemških priseljencev in oni so ostali Nemci sredi Hrvatov ter se ne učijo hrvaščine, pač pa tirjajo, naj se hrv. kmetje učijo nemški. So pač Nemci!

Ogersko. Minister za uk in bogočastje, grof Czaky neki odstopi ter postane predsednik »hiše magnatov« t. j. gosposke hiše drž. zbora. Gosposka hiša je po svoji večini zoper »civilni zakon« in grof Czaky misli, da je on mož za to, da jo izpreobrne ter pridobi za ta nesrečni »zakon«. — Ker dela madjarska vlada silo vsem drugim narodom, mislijo se ti zjediniti zoper madjarsko silo in daj Bog, da se to zgodi, dokler še ni prepozno.

Vunanje države.

Rim. Pri sv. očetu Leonu XIII. je bila v nedeljo ruska princesinja Katarina v slovesnem zaslišanju. Laški listi pa imajo zopet novico, da so sv. oče bolni in se je neki bati, da zdaj, zdaj umrejo. Kakor v drugih rečéh, tako pa je tudi v tej reči domisljiva laških liberalcev večja, kakor resnica.

Italija. Da je v italijanskih državnih kasah tema, zna svet in zato je verjetno, da misli vlada znižati stroške, ali kje se dajo znižati tako, da bi kaj izdalo? Največ bi zaleglo, ko bi se stroški znižali pri vojaštvu in res se govori, da vlada zmanjša stalno vojsko, ako dovolite v to Avstrija in Nemčija. Ker je Italija z njima v zvezi, mora se ona ozirati na njune želje.

Francija. Državni zbor že ima svojega predsednika in sicer Periera, ki je dobil 333 glasov, njegov nasprotnik pa je dobil samo 108 glasov. Če sodimo po tem glasovanju, je večina za vlado izdatna in bode delovanje vlade lahko, ker se ji ni bati, da jo ovira manjšina. Na drugi strani pa se zatrjuje, da še vlada nima zanesljive večine in to je brz verjetniše.

Belgija. V Bruselju bili bi radi prihodnje leto imeli veliko razstavo, ali sedaj so se premislili ter so razstavo preložili na leto 1896.

Anglija. Kolikor se more posneti iz angleških listov, nagiba se vlada v novem času na stran Rusije in da-si na kako zvezo ni misliti med tema državama, vendar je že to veliko, da si niste nasproti. V Aziji jima po navadi nič ne hodi vkupaj ter ste si ondi radi v preprih.

Nemčija. Katoliški prebivalci tožijo, da jih vlada